

рече: да го покалугери и да го настави на спасителный пѣть. А Петръ съ Божія сила на утрень-тѣ стигна въ Римъ, и влѣзе на утрення въ церквѣ, гдѣ то ся молеше съ плачь на святы тѣ Апостолы Петра и Павла. А Патріархъ-тѣ като го позна, выгна го скоро и рече: ты ли си затворенны-атъ въ тѣмницѣ тѣ Петръ, гдѣ то тя избави Николай и Симеонъ? а той ся поклони и каза: азъ сѣмъ слуга вашъ владыко, но молятися да мя покалугеришь, споредъ мое то обѣщаніе. Тога Патріархъ-тѣ подиръ церковно то правило, го покалугери. И той поживе благочестно въ покаяніе въ сичкы-атъ си животъ.

18.

Избавленіе Димитріево.

Въ Костантинополь живѣше единъ благоговѣенъ человекъ Димитрій, кой то имаше голѣмъ вѣржъ къмъ святаго Николая, за това ходеше всѣкоя година презъ море то въ градъ Антиреть, гдѣ то имаше церква на святаго Николая. Той една година като взе масло тиміамъ, свѣщъ и трѣгна съ други тѣ да отиде, стана посрѣдъ ноць голѣмъ буржъ, която потопа гемѣж тѣ. Димитрій като потѣваше въ море то, выкаше: святой Николае! помогни ми! и като стигна морско то дѣно, явимуся тамо св: Николай, улови го за рѣкжъ, извади го отъ тамо, и го занесе въ кѣщжъ тѣ му въ единъ заключенъ хлѣвинжъ. Той като мыслеше че е въ море то, выкаше съ голѣмъ гласъ: святой